

„Imediat”

Ori de câte ori Dorina trebuia să facă ceva, spunea întotdeauna: „Imediat!” Era o obișnuință rea. „Dorina, adu-mi te rog un pahar cu apă.” „Imediat”, a fost răspunsul. „Dorina, dă-mi te rog foarfeca.” „Imediat.” „Dorina, vin-o la masă.” „Imediat” ... „Imediat” ... „Imediat.”

Dorina avea o colivie cu un papagal în camera ei. Într-o zi când a dat drumul papagalului să se mai miște prin cameră, a uitat că ușa la cameră nu era bine închisă. „Dorina”, a spus mama, „închide te rog bine ușa la cameră, că altfel intră pisica și prinde papagalul.” „Imediat, mamă.”

Din nefericire pisica n-a așteptat. Cum a prins momentul a sărit în cameră. A prins papagalul și ca vântul a fost din nou pe ușă afară. Dorina a fugit după pisică, dar degeaba, n-a putut să mai salveze pasărea. Plângând s-a întors cu papagalul mort în cameră. Veni-se **prea târziu**.

Și mama era întristată de această pierdere, nu putea însă face altceva decât să spună: „Vezi tu, Dorina, așa se întâmplă dacă spui doar „Imediat!”

Dorina n-a uitat această învățătură, toată viața ei.

Nu uita nici tu, că pentru noi oamenii se spune **astăzi și acum**, și că **imediat** poate fi prea târziu.

De aceea, grăbește-te în brațele salvatoare ale Mântuitorului – **acum!**